

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38499

Kl. 22 i, 2

22 i 2, 3/0

CC9 j 3/02

Warszawskie Zakłady Materiałów Biurowych*)

Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione

Warszawa, Polska

Klej biurowy

Patent trwa od dnia 5 sierpnia 1953 r.

Znane dotychczas kleje biurowe są zagęszczonymi roztworami gumy arabskiej, kazeiny, dekstryny. Oprócz jednego z tych zasadniczych surowców, klej biurowy musi zawierać dodatek środka konserwującego, np. fenolu i dodatek środka higroskopijnego zabezpieczającego wyschniętą warstwę klejącą przed zbytnią kruchością. W tym celu stosowano dotychczas jako środek higroskopijny — syrop kartoflany. Wadą tego typu kleju była nieprzyjemna woń pochodząca od fenolu, trudność zwilżania powierzchni przeznaczonych do sklejania i wskutek tego niejednakowa przyczepność w różnych miejscach warstwy klejącej oraz niemożność transportowania kleju w czasie zimy ze względu na pękanie naczyń. Klej biurowy według wynalazku składa się z wodnego formamidu, jako środka konserwującego i higroskopijnego roztworu substancji klejących, np. dekstryny

lub kazeiny. Klej zwilża doskonale różne powierzchnie (chropowate i gładkie) i łączy je trwale, a jednocześnie elastycznie. Klej jest odporny na działanie niskich temperatur, nie zamarza do temperatury -15°C .

Przykład. Miesza się w temperaturze około 70°C 40 części wagowych dekstryny, 12 części wagowych formamidu i 48 części wody. Po całkowitym rozpuszczeniu dekstryny, mieszaninę studzi się do temperatury około 30°C i rozlewa do słoików.

Zastrzeżenie patentowe

Klej biurowy, znamienny tym, że składa się z wodnego roztworu substancji klejących i formamidu.

Warszawskie Zakłady Materiałów Biurowych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione

*Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Aleksander Janczewski.